

- התובעים:**
1. **לירן דבור, ת"ז 215407297**
 2. **באסל דבור, ת"ז 037418944**
 3. **הודא דבור, ת"ז 040940157**
(הוריו של התובע 1 ומי שהיטיבו את נזקו)
מבית גין, בית גין 2499000

כולם באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254)
מרח' אבא הלל 7, רמת גן 5252204
טל': 03-7412358, פקס: 077-3180983
דוא"ל: Office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

- הנתבעים:**
1. **נג'ם ענאן, ת"ז 216181172**
מבית גין, בית גין
באמצעות ב"כ עו"ד שאדי חסן
מרחוב החרושת 48, כרמיאל 21651
 2. **קרנית, קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים**
באמצעות ב"כ עו"ד שגיא, שיפמן, אמסלם ואח'
משד' פל-ים 2, חיפה 3309502
טל': 04-8672982; פקס: 04-8672923
דוא"ל: office@ams-sag.co.il

– נ ג ד –

- צדדי ג':**
1. **נג'ם ענאן, ת"ז 216181172**
מבית גין 24990, ת.ד. 4079
 2. **נג'ם עבדאלה, ת"ז 33705385**
מבית גין 24990, ת.ד. 4079

תחשיב נזק

א. נתונים:

1. התובע 1 יליד 24.2.2006 – נפגע בתאונת דרכים בתאריך 15.3.2023 בהיותו כבן 17 והינו כבן 20 כיום.

2. בעטיה של התאונה קבעו מומחי בית משפט הנכבד את נכויותיו כדלקמן:

א. בתחום הנוירולוגי:

ד"ר דניאל עובד, מומחה בנוירולוגיה אשר בדק את התובע, קבע את נכותו:

- נכות זמנית בשיעור 100% מיום התאונה לתשעה חודשים.
- נכות זמנית בשיעור 50% לארבעה חודשים נוספים.

- נכות צמיתה בשיעור 30% בגין פגיעה קוגניטיבית בתר חבלתית לפי סעיף 32א (1) ג-ד'.
 - נכות צמיתה בשיעור 10% בגין כאבי ראש וסחרחורות לפי סעיף 29 (5) א'.
- כמו כן המליץ על מינוי מומחה בכירורגיה פלסטית/ נוירוכירורגיה לקביעת נכויות נוספות

רצ"ב חוות הדעת, מסומנת "כנספח 1".

ב. בתחום האאג:

פרופ' יונה קרוננברג, מומחה למחלות אף, אוזן וגרון, אשר בדק את התובע, קבע את נכותו:

נכות צמיתה בשיעור 10% בגין טנטון קבוע לפי סעיף 72 (4) (ד) 2.

רצ"ב חוות הדעת, מסומנת "כנספח 2".

ג. בתחום הפסיכיאטרי:

פרופ' יחיאל לבקוביץ, מומחה בפסיכיאטריה, אשר בדק את התובע, קבע את נכותו:

נכות צמיתה בשיעור 10% בגין הפרעת הסתגלות מתמשכת לפי סעיף 34 (ב) 2.

רצ"ב חוות הדעת, מסומנת "כנספח 3".

ד. בתחום הנוירוכירורגי:

פרופ' צבי רפפורט, מומחה בנוירוכירורגיה אשר בדק את התובע, קבע את נכותו:

- נכות צמיתה בשיעור 15% בגין קרניופלטיקה מעל 10 סמ"ר לפי סעיף 36 (6).
- נכות צמיתה בשיעור 5% בגין צלקת עם רגישות למגע לפי סעיף 75 (1) א-ב'.

רצ"ב חוות הדעת, מסומנת "כנספח 4".

ה. בתחום האורתופדי:

ד"ר משה לוינקופף, מומחה בכירורגיה אורתופדית אשר בדק את התובע, קבע את נכותו:

נכות צמיתה בשיעור 10% בגין הגבלה בתנועות עמש"צ לפי סעיף 37 (5)

רצ"ב חוות הדעת, מסומנת "כנספח 5".

נכות רפואית משוקללת: 62.91% לצמיתות.

ב. הבסיס לתחשיב:

3. בנועד התאונה היה התובע 1, קטין, תלמיד תיכון, בבית ספר מקיף בית ג'אן. מצטיין במחשבים, חברותי וספורטאי, אשר במקביל ללימודיו התכוון לשירות צבאי ביחידה מיוחדת.

רצ"ב מכתב מטעם בית הספר, מסומן "כנספח 6"

4. בתאריך 15.3.23 חיו של התובע ומשפחתו התהפכו באחת, הוא נפגע קשות בתאונת דרכים, עם חבלת ראש משמעותית ונזק מוחי, הוא הובהל לבית החולים במצב קשה עם הדרדרות במצב ההכרה, והוחלט להרדימו במיידית ולבצע לו ניתוח כריתה חלקית של הגולגולת (קרניוטומיה) לאחריו הועבר כשהוא מורדם ומונשם עם נקז מוחי להמשך אשפוז במחלקת טיפול נמרץ.

5. לאחר אשפוז בן 7 ימים ולאחר ששב להכרה, הוחלט על העברתו להמשך אשפוז במרכז הרפואי לשיקום-לוינשטיין ברעננה, בליווי הוריו, שם אושפז כשהוא מצונרר עם קטטר ומטופל תרופתית הן כנגד גורמים זיהומיים והן כנגד התקפי פרכוסים והרגעה.

6. התובע אשר סבל מחוסר שקט ומצב נפשי מורכב לאחר התאונה הקשה טופל פסיכיאטרית ורגשית והוחלט על מתן טיפול תרופתי פסיכיאטרי לאיזון והרגעה.

7. התובע אשר סבל מכאבים עזים, קושי בראיה, קושי באכילה ובליעה, קושי בהפקת קול וקשיי זכרון והבנה טופל במסגרת שיקום לוינשטיין, במצב של צורך בהזנה דייסתית/נוזלית וחוסר שליטה על יציאותיו. במקביל, טופל בתחומים האג, הפסיכיאטרי והרגשי, לצד קלינאות תקשורת על מנת לאזנו ולהקנות לו כלים לתקשורת וביטוי.

8. לאחר אשפוז ממושך שוחרר התובע לביתו במסגרת שיקום באשפוז יום לצד משפחתו ובסביבה תומכת, הוריו תמכו בו וסעדו אותן, הוא נצרך למעקב אינטנסיבי בבתי חולים, לעזרה מוגברת, התאמות בלימודים והתאמת צרכים, חיזוק פלג גוף ימין, שיפור לצורך הפקת דיבור וויסות רגשי. במקביל הופנו ההורים להדרכת הורים על מנת ללמוד לסייע ולשקם את בנם בהתאם לצרכים השיקומיים הרפואיים.

9. מאז התאונה סובל התובע מכאבי ראש עזים, מסחרחורות, מהתקפי זעם, קשיי שינה ופלאשבקים, מכאבים בשתל, מצלקת מכאיבה ומכערת, מחוסר ביטחון ודימוי עצמי נמוך, מגבר חסון ומקובל חברתית הפך לשברירי, נמנע ממפגשים חברתיים, מרבה להסתגר בביתו, התובע יצטרך לעבור ניתוח ראש נוסף, והוא סובל מחששות מפני עתידו הרפואי

10. במועד התאונה היה התובע תלמיד כיתה יא' – וכנהוג בקרב בני גילו לשלב עבודות זמניות הן במהלך שנה"ל והן במהלך חופשות הקיץ והחגים יהא זה נכון וצודק לפסוק פיצוי בגין הפסדי השתכרותו בעבר.

11. בעטיה של התאונה התקשה התובע מאד בהשלמת חוק לימודיו, הישגיו נפגעו פגיעה קשה, דבר ששפיע על עתידו

12. כאמור, עובר לתאונה התובע היה מועמד לשירות צבאי משמעותי בסיירת, אך כתוצאה מהתאונה נקבע כי אינו כשיר והופטר משירות, על פי הלכת נעים נ' ברדה (ע"א 357/80 נעים נ' ברדה, פ"ד לו(3) 762), יש לפצותו עבור אובדן תמיכת הצבא בשיעור 70% ממכפלת שכרו (בענייננו השכר הממוצע ברוטו-הח"מ).

רצ"ב הודעה על פטור משירות צבאי, מסומנת "כנספח 7".

ג. נכותו התפקודית והעולה מחוות דעת המומחים:

13. פרופ' יחיאל לבקוביץ, מומחה בית המשפט הנכבד בתחום הפסיכיאטריה אשר בדק את התובע קובע בחוות דעתו כדלקמן:

" ניכר כי מאז תאונת הדרכים התעוררה תחושת מצוקה מוגברת המאפיינת את ההפרעה ההסתגלותית ממנה סובל מר דבור. התסמינים כוללים קשיי הסתגלות למצבים יומיומיים, השפעה מסוימת על התפקוד החברתי והנפשי, לצד הגבלה בתפקוד התעסוקתי. יתר על כן, ההפרעה הנפשית ממנה סובל מר דבור משפיעה עליו במגוון היבטי החיים.

בתחום התעסוקתי – קיים אובדן כושר עבודה לצמיתות (אציין כי לא הוצג בפניי מסמך המאשר זאת ח.ל). נוסף על כן, תואר: "משחק כדורגל וציפה לטוס לשחק עם קבוצת בגרמניה אך בעקבות התאונה התבטלה השתתפותו".

בתחום התפקודי- מתאר פגיעה תפקודית ובעיות זעם. לדבריו: " רוב הזמן בחדר... דיכאון, כעס וזעם... אף אחד לא מוכן לסבול אותי ובמיוחד מצבי הרוח שאני עובר. האחים שלי סובלים מהתקפי הזעם שלי, הם חוששים שאני אפגע בהם".

בתחום הבינאישי- מתוארת התבודדות, פגיעה בדימוי עצמי. לדבריו: "מאז התאונה אני סגור עם עצמי. רוב הזמן בחדר, הקשר עם המשפחה נפגע. דיכאון, כעס וזעם. כל פעם שאחד החברים שלי מתגייס נכנס למצב נפשי קשה ושואל את עצמי למה הם כן יכולים ואני לא. מספר החברים שלי ירד... אני מגיע למצב שאני לא מזהה מי מולי". (ההדגשות לא במקור- הח"מ)

14. גם מומחה ביהמ"ש הנכבד התחום הנורולוגיה, ד"ר דניאל עובד, מעריך בחוות דעתו כי כתוצאה מהפגיעה המוחית, יתפתחו נזקים תפקודיים שונים:

"פגיעה באונות מצחיות גורמת לרוב לתסמונת פרונטלית ו- Dis-Executive Syndrome – DES שהביטויים שלה מתחלקים לשלוש קטגוריות: קוגניטיבית, רגשית והתנהגותית.

בתחום הקוגניטיבי עיקר הקשיים הם ביכולות התכנון, הארגון וההנמקה (חשיבה קונקרטית). הביטוי הוא קושי לפעול באופן יעיל ומכוון למטרה. קושי זה יתבטא במיוחד כשעולות בעיות ובמצבים חדשים. בנוסף, קיימת פגיעה בתפקוד הקשב וזיכרון העבודה והאטה משמעותית במהירות החשיבה.

בתחום הרגשי עיקר הקושי הוא במנגנונים של וויסות רגשי והתפרצויות זעם.

בתחום ההתנהגותי עיקר הקושי הוא בשליטה בדחפים. **הביטוי הוא התנהגות אימפולסיבית**, כלומר קושי בעיכוב תגובה. חשוב לציין שקיימת אינטראקציה הדדית וחפיפה בין הקטגוריות הללו. כך למשל הקושי לקרוא את נקודת המבט של האחר עקב חשיבה קונקרטית, עשוי להוביל לתגובה אימפולסיבית, שאינה יעילה לסיטואציה הבין אישית. כתוצאה מכך החוויה תהיה של תסכול, ללא יכולת לווסת את רגשות הכעס והזעם שעולים בעקבות השתלשלות זו.

כפי שעולה מסיכום המרכז שיקום בגליל מתאריך 26.11.23, מר דבור לא שב ללימודים ונמנע מיצירת קשר עם חברים. האב דיווח על נטייה להתפרצויות זעם, קשיים בריכוז וליקוי ביכולת הזיכרון. הוא לא נקלט במערכת הלימודים, ולמעשה אינו פעיל ונמצא ללא הפעלה מרבית שעות היום בביתו, עם קשרים חברתיים מוגבלים

15. בעטייה של התאונה הפך התובע מתלמיד מצויין, המשלב עבודה, ספורט ואימונים לשיפור היכולות במטרה לשרת ביחידה מובחרת, לנכה אשר חלומותיו התנפצו באחת, הפך לתלוי בעזרת הזולת, זקוק לטיפולים ומעקב במספר תחומים, נזקק לנטילת תרופות רבות, הוא לא סיים בגרות, הופטר משירות צבאי, עתידו האישי והתעסוקתי לוטים באפילה.

16. בשים לב לאופי פגיעותיו כפי שבאו לידי ביטוי בתיעוד הרפואי ובקביעות המומחים, התובע לא מצליח להשתלב בעיסוק כלשהו הן בשכר והן שלא בשכר. וזאת חרף נסיונות שהולידו תסכול רב והחמרה במצבו הנפשי ובסימפטומים הנוירולוגיים.

17. בהתחשב באמור ובשים לב לנכויותיו המשמעותיות במספר תחומים, יטענו התובעים כי נכותו התפקודית של התובע 1 הינה בשיעור 100%.

18. בעניין זה מופנה בית המשפט הנכבד לת"א 3228-05-12 **אלעד ארם נ' הפול** (פורסם בנבו):

"...יתכן ובחינת תפקודיות כל אחת מנכויותיו הרפואיות של התובע, כשהיא עומדת בפני עצמה, אינה מגעת כדי אחוזי הנכות הרפואית, אולם מכלול פגיעותיו ונכויותיו של התובע גורמות הגבלה של ממש בתפקודו וביכולתו להשתכר. פגיעתו של התובע בתאונה משלבת נכויות הן בפן הפיזי והן בפן הנפשי". (פסקה 43).

19. על אף הזמן שחלף מהתאונה לא הצליח התובע 1 להשתלב במסגרת כלשהי מחמת מגבלותיו.

20. על אף שאין בכך ראיה, אך גם ועדות המוסד לביטוח לאומי קבעו את נכותו לצמיתות ואת אי כושרו בשיעור 100% לצמיתות.

רצ"ב החלטת המוסד לביטוח לאומי מסומנת "כנספח 8".

21. ראו גם ע"א 7168/07 נאיף בריה נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו); ע"א 3049/03 ג'רוסיאן נ' רמזי, פ"ד נב (3) 792 (1995), ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ (לא פורסם) ע"א 4919/09 עיסא עזאם נ' דנית בר (לא פורסם, 14.6.2011) למשל ע"א 2577/14 פלוני נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ [נבו] (11.1.2015).

22. בהתאם להלכה (10064/02 מגדל חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' ריס אבו חנא ואח' (פורסם בנבו)), בעניינם של קטינים, יחושב פוטנציאל שכרו על בסיס השכר הממוצע במשק, אשר עומד כיום על 13,517 ₪ ברוטו, בהתחשב בעובדה שהישוב בו הוא מתגורר - בית ג'אן הוא ישוב הזכאי להטבת מס, ועל כן שכרו יחושב על 13,517 ₪ נטו.

23. כן, בשים לב לאופי נכויותיו ולנסיבותיו האישיות כמפורט לעיל נכויותיו כולן, בפני עצמן וקל וחומר בכללותם תפקודיות והשפעתן על התובע 1, על חייו בהווה ובעתיד תום ימי חייו משמעותית ומכרעת.

ראו גם ע"א 5148/05 קוגלמס נ' לוי פורסם בנבו, 9873/06 כלל חברה לביטוח נ' פפו (פורסם בנבו).

24. התובעים 2 – 3, הורי התובע 1, נאלצו לשהות עם בנם, ונדרשו לסייע לו בביצוע פעולות היומיום (הלבשה, רחצה, הגיינה, ניידות) וזאת לצד המשך ניהול ביתם וטיפול בילדיהם הנוספים, התובע 2, עובד מערכת הבטחון/רפאל (באמצעות חברה מעסיקה) - נאלץ לקחת חופשות ממושכות, ומשגמרו לו ימי המחלה, נאלץ לצאת לכשבעה חודשי חופשה ללא תשלום לצורך הטבת נזקי גופו של בנו. גם התובעת 3 אשר עובדת במשמרות כקופאית, נאלצה לצאת לימי חופש וימי מחלת ילד, עבדה בהיקף נמוך הן בימים והן בשעות ונגרמו לו הפסדי שכר.

25. עובר לתאונה השתכר התובע 2 בממוצע 10,347 ₪ בחודש (כערכו ב2/23), כאמור בעטיה של התאונה התובע לא עבד למעלה משבעה חודשים ויש לפצותו בגין ראש נזק זה.

רצ"ב תלושים 11/22-2/23, 1-4/24, מסומנים "כנספח 9".

רצ"ב תלושי שכר התובעת 3, מסומנים "כנספח 10".

26. כאמור, התובעים 2-3 נאלצו לצמצם משמעותית את היקף עבודתם לסיוע וסיעוד בנם הקטין, בנוסף נאלצו להיעזר בסיוע מבני משפחה וגם בסיוע בתשלום לצורך השגחה על ילדיהם הנוספים.

ד. התחשיב

1. הפסדי השתכרות בעבר -

כמפורט בסעיף 9, הפסד עבודה בעבר, עבודות בחופשים וכו' - ע"ב גלובלי ₪ 30,000
בעבר, בתקופת הצבא (גיל 18 - 20.8)

₪ 302,780 13,517 ₪ X 0.7 X (חודשים) 32

₪ 42,000 הפסד מענק שחרורו והטבות - ע"ב גלובאלי -

2. הפסדי השתכרות התובע 1 בעתיד (מגיל 21 ועד 67) -

₪ 4,073,753 13,517 ₪ X 301.38 (מקדם היוון ל-46 שנים) -

3. הפסדים בתקופת הפנסיה -

לפי שיעור של 12.55% על פי צו ההרחבה בדבר הגדלת ההפרשות לביטוח פנסיוני במשק 2016, לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957 -
₪ 511,256

4. הוצאות רפואיות בעבר ובעתיד לרבות נסיעות לטיפולים רפואיים -

לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה, נזקק התובע לאשפוזים ממושכים, מכונים וטיפולים משקמים, שיקום חינוכי, מזון מותאם, נטילת תרופות לשיכוך כאב ולאיוון פסיכיאטרי, כן נזקק לביצוע בדיקות וטיפולים רבים, השגחה, סיעוד, הזנה. כפי שפורטו בחוות הדעת, בשים לב להתארכות והתמשכות התורים הניתנים במסגרת קופת החולים, על מנת לקבל טיפול ובכך להקטין את נזקיו יכול ויזדקק התובע לשאת בעלויות בגין טיפולים ובדיקות במסגרת פרטית.

התובע יזדקק בעתיד לטיפולים תרופתיים לשיכוך כאב, למעקב במרפאות ובמכונים שונים, פיזיותרפיה, התעמלות, ריפוי בעיסוק, מעקב פסיכולוגי, טיפולי פסיכותרפיה, בדיקות שמיעה, קלינאי תקשורת, כמו גם טיפולים אחרים שאינם מכוסים ע"י המבטחת לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי.

₪ 180,000 ע"ב גלובאלי לעבר ולעתיד -

5. עזרת הזולת -

בעטיה של התאונה סובל התובע מנכויות רבות, בשים לב לאופי המגבלות, לאשפוזים הממושכים, לאשפוז שיקום/הביתי, זקוק התובע להשגחה מלאה ותמיכה בביצוע פעולות בסיסיות, הן מצד אפוטרופסיו הטבעיים, והן בעזרה נוספת בתשלום לצורך ביצוע פעולות יומיומיות שונות וענייני משק ביתו

התובעים 2-3 היטיבו ומיטיבים את נזקי גופו, בין היתר, מי שמסייעים ועוזרים בניהול משק ביתו, ניהול שגרת יומו והתמודדות יומיומית על כל המשתמע מכך, כולל תקופות ממושכות של האכלה, רחיצה והלבשה.

התובע עודנו מתקשה בביצוע פעולות יומיומיות, ובניהול משק ביתו. הוא נאלץ להיעזר בבני משפחתו לצורך ביצוע פעולות יומיומיות שונות והוא יזקק לעזרת הזולת גם בעתיד, לרבות השגחה, הסעות וסיוע עובר במהלך ולאחר טיפולים רגשיים, טיפולים רפואיים והשלכותיהם. כן, בעתידו התובע יזקק לעזרה בניהול ביתו וניהול משפחתי העתידית, עזרה בשכר בהתייחס לעתיד ולשנים הרבות שעוד נכונות לו ובצידם האתגרים הרבים בהם יתקל בשים לב למצבו הקשה והמורכב.

*לפנים משורת הדין

בהתאם לפסיקה הנוהגת, יש ליתן פיצוי בגין עזרה המושטת לנפגע מצד קרוב משפחתו. בפסק דינו של בית המשפט העליון בענין ע"א 142/89 "יוסף גמליאל ואח' נ' אושיות חברה לביטוח בע"מ ואח'" נפסק כי "הלכה היא, שבאם נפגע לא העסיק עובד לעזרה שהיה זקוק לה, בגלל חוסר אמצעים כספיים, "על בית המשפט לעשות אומדן של הסכום המגיע כפיצוי נאות בעד העזרה שניתנת על ידי בן-הזוג או בני משפחה אחרים של הניזק ולפסוק סכום זה לטובת הניזק" (ע"א 93/73 שושני נ' קראוז פסקי דין כ"ח(1), 277 בעמ' 280 מול האות א' ובעקבותיו ע"א 23/84 (לא פורסם)). הוא הדבר בעניננו."

בת"א (מחוזי מרכז) 36106-02-18 פלוני נ' גינדי החזקות בע"מ (פורסם בנבו 26.6.2022) נדון עניינו של תובע שנקבעה לו נכות בשיעור 65% נוירולוגית ונפשית, עם חולשה קלה בארבע הגפיים שגורמת למגבלה בתפקוד יומי בסיסי כולל הליכה, אך אינו מרותק למיטתו, ויכול להתנייד בעזרת קביים ולבצע תפקוד יומי בסיסי באופן עצמאי, כולל מוטוריקה עדינה, ולטפל בעצמו. וכאשר עד לפסק הדין לא הועסקה עזרה בשכר - התחשב בית המשפט במצבה הכלכלי של המשפחה, שאינה יכולה לממן עזרת זולת מכיסה, נפסק פיצוי של 2,500 ₪ לחודש לעבר ו- 2,400 ₪ לחודש לעתיד.

ראה גם ע"א 7099/16 פלוני נ' ד"ר אהוד רוזנר (פורסם בנבו) פסקה 27 לפסה"ד ואזכוריה.

בתקופת העבר - עזרה בהיקף של 2,400 ₪ לחודש - 86,400 ₪

בעתיד עזרה בהיקף של 1,800 ₪ לחודש X 336.644

(מקדם היוון 61 שנים) - 605,959 ₪

הפסדי התובעים 2 - 3 – שווי ההטבה (כמפורט בס' 23 - 25 לעיל) -

שווי ההטבה שהוענקה ע"י התובעים 2 - 3

11,307.4 ₪ (כערכו היום) X עשרה חודשים 113,074 ₪

בגין הפסד שעות נוספות, ירידה בהיקף העבודה וניצול ימי חופשה ומחלה – ע"ב גלובאלי –

₪ 40,000

6. התאמת דיור-

מחמת מגבלותיו הנובעות מהתאונה, בשים לב למגבלותיו ונכותו–נזקקו להוצאות בגין התאמת דיור, בהתקנת מעקות בטיחות בבית, בהנגשה על פי צורך של התובע 1 לחדר נפרד ויזקק גם בעתיד, עת יעבור למקום מגורים עצמאי, למקום מגורים מונגש .

בעבר ובעתיד על בסיס גלובאלי -

₪ 120,000

7. ניידות –

מחמת מגבלותיו הנובעות מהתאונה, בשים לב למגבלותיו ונכותו–נזקק להוצאות בגין שימוש מוגבר במוניות ולהסעות מיוחדות ויזקק לכך גם בעתיד.

בעבר ובעתיד על בסיס גלובאלי -

₪ 110,000

8. כאב וסבל- על בסיס 62.91% נכות, בתוספת 66 ימי אשפוז- 173,369 ₪

סה"כ- 6,388,591 ₪